

ἐκεῖ γὰρ αἰὲ κείσομαι· σοὶ δ' εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

ΙΣ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι. τὸ δὲ
βία πολιτῶν δοῶν ἔφην ἀμύχανος.

ΑΝ. σὺ μὲν τάδ' ἂν προύχοι'. ἐγὼ δὲ δὴ τάφον 80
χώσουσ' ἀδελφῶ φίλτάτῳ πορεύσομαι.

ΙΣ. οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.

ΑΝ. μή μου προτάσβει. τὸν σὸν ἐξόρθον πότμον.

ΙΣ. ἀλλ' οὖν προμηνήσῃς γε τοῦτο μηδενὶ
τοῦργον, κρυφῆ δὲ κεῦθε· σὺν δ' αὐτως ἐγώ. 85

ΑΝ. οἴμοι, καταύδα. πολλὸν ἐχθίων ἔσει

— τῶν ἐνθάδε] i. e. ἐπεὶ πλείονα χρόνον δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω ἢ τοῖς ἐνθάδε. Cfr. Krueg. I § 47, 27, 1.

V. 76. Elmsleius ad Med. p. 153 coniecit σὺ δ' εἰ δοκεῖ. Obloquitur Hermannus: 'Recte σοὶ δὲ dixit, quia hoc cogitabat, tibi si alia mens est'.

V. 77. Schol.: τὰ τῶν — ἔχε· τὰ παρὰ θεοῖς τίμια ἀτίμαζε· τετίμηται γὰρ παρὰ θεοῖς καὶ ὅσιον νενόμισται τὸ θάπτειν νεκρούς· οἷς μᾶλλον δεῖ πείθεσθαι ἢ τοῖς τοῦ Κρέοντος κηρύγμασιν. Confer 450 sqq. Genetivus τῶν θεῶν ex τὰ ἔντιμα ut ex nomine aptus est.

V. 78. ἄτιμα ποιοῦμαι] i. e. ἀτιμάζω. Cfr. Krueg. I § 52, 8, 1. Tum de articulo infinitivo praeposito videatur idem II § 50, 6, 7.

V. 80. Schol.: σὺ μὲν τάδ' ἂν προύχοιο· σὺ μὲν τοιαῦτα προφασίζον· τὰς γὰρ προφάσεις προχάνας ἐκάλουν, ὡς καὶ Καλλιμαχος· Ἀγροδέτω [ἄγραδέ ποι emend. Butt. Gr. ampl. T. II p. 275 not.] πάσῃσιν ἐπὶ προχάνασιν ἐφοῖτα. ἐν τῷ γ' Αἰτιῶν. "Ἡ σὺ ταῦτα προβάλλον· ἢ σὺ μὲν τούτοις ἂν σαντήν σκεπάζοις. Bene Iacobsius: προύχοιο, ducta metaphora a scuto, quod quis protendens se defendit a vulneribus.

V. 82. οἴμοι ταλαίνης] i. e. οἴμοι ταλαίνης σου. Nam οἴμοι τάλαινα ad Ismenam pertineret, οἴμοι ταλαίνης ad Antigonom spectat. Cfr. Krueg. I § 47, 3, 2. Alii cum H. Stephano sic inter-

pungunt: οἴμοι, ταλαίνης ὡς, quod minorem videtur vim habere. Cfr. El. 920 φεῦ τῆς ἀνοίας, ὡς σ' ἐποικτεῖρω πάλαι. — Schol.: φιλόστοργον καὶ ταύτης τὸ ἦθος, ἀλλ' ἐνλαβές· δέδοικεν οὖν καὶ περὶ τῆ ἀδελφῆ καὶ ἀναβοᾶ περιπαθῶς.

V. 84. προμηνήσῃς — μηδενὶ] De postposita μὴ particula vide ad O. C. 1365 et confer quos Neuius addit locos El. 432: τούτων μὲν — τύμβῳ προσάψῃς μηδέν. O. C. 1737 φίλαι, τρέσητε μηδέν. Philoct. 332 φράσης μοι μὴ πέρα.

V. 85. κρυφῆ δὲ κεῦθε] De abundantia locutionis vide quae ad O. R. 65 adnotavimus; cfr. Eur. Herc. 1070 ἀπόκρυφον δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω, Verg. Aen. III 237 et scuta latentia condunt. De σὺν adverbialiter posito monuit Krueg. II § 68, 2, 2. Cfr. Ai. 1288 ὄδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρών.

V. 86. οἴμοι] Molestia ac dolore affici se Antigona ait, quod Ismenae pium illud officium, quod fratri mortuo praestitura sit, tamquam malum facinus celandum et occultandum videatur. Non prorsus dissimiliter οἴμοι v. 320 positum. De forma πολλὸν cfr. Trachin. 1196. huius fab. 1223. 1236. Porsonus coniecit μᾶλλον ἐχθίων. Similiter Eur. Cycl. 273 πολλὰ πέποιθα in μᾶλλον πέποιθα emendatum est. De abundantia μᾶλλον ἐχθίων cfr. v. 1210.